

Sygn. akt V KO 76/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Roman Sądej

SSA del. do SN Dorota Wróblewska (sprawozdawca)

na posiedzeniu

w sprawie **P. D.**, oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 5 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 29 stycznia 2013 r.,

wniosku Sąd Rejonowy w G. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 października 2012 r. Sąd Rejonowy w G. zwrócił się z inicjatywą do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonego innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w S., motywując to stanem jego zdrowia - przebytymi udarami mózgu. Biegła neurolog stwierdziła jednoznacznie, że P. D. nie może aktualnie uczestniczyć w rozprawie sądowej w Sądzie Rejonowym w G. Nie nastąpi to również w przyszłości, ponieważ nie osiągnie takiego stanu, który pozwoliłby uczestniczyć w czynnościach sądowych poza miejscem zamieszkania. Możliwe jest natomiast, zdaniem biegłej, uczestniczenie w rozprawie sądowej w miejscowości bliżej miejsca zamieszkania P. D., pod warunkiem, że będzie mógł korzystać z pomocy osób trzecich.

Jednocześnie we wniosku zaznaczono, że zasadnym jest przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S., na terenie właściwości którego oskarżony zamieszkuje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w G. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Trafnie wskazano w nim, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości sprawa powinna zostać rozpoznana przez inny sąd równorzędny.

Biorąc pod uwagę, że zasadniczą przeszkodą do rozpoznania przedmiotowej sprawy przed Sądem Rejonowym w G. są trudności z zapewnieniem obecności oskarżonego na rozprawie, wynikające z jego stanu zdrowia, a jedynym sposobem usunięcia tej przeszkody jest przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania, należało uznać, iż została spełniona przesłanka wymieniona w art. 37 k.p.k.

Dobro wymiaru sprawiedliwości i autorytet jego organów przemawiają za tym, aby doszło do rozpoznania niniejszej sprawy i jej zakończenia w rozsądnym terminie. Skoro więc perspektywa uzyskania takiej poprawy stanu zdrowia oskarżonego, która umożliwiłaby jego stawiennictwo przed sądem właściwym miejscowo jest nierealna, to rozwiązaniem dopuszczonym przez ustawę i racjonalnym, jest przeniesienie tej sprawy do sądu, w którego czynnościach oskarżony będzie mógł uczestniczyć, pomimo swoich dolegliwości.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.